

Is Speeding a Sin? And Other Contemporary Applications of Dina D'Malchuta Dina

[This Photo](#) by Unknown Author is licensed under [CC BY-NC-ND](#)

Rabbi Judah Kerbel

Queens Jewish Center

ראש חודש תמוז תשע"ט / July 3, 2019

I. The Source and Scope of *Dina D'Malchuta Dina*

1. משלי פרק כט פסוק ד

מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אֶרֶץ וְאִישׁ תְּרוֹמוֹת יִהְרָסֶנָּה:

1. Proverbs 29:4

By justice a king sustains the land, But a fraudulent man tears it down.

2. משנה מסכת אבות פרק ג משנה ב

רבי חנינא סגן הכהנים אומר הוי מתפלל בשלומה של מלכות שאלמלא מוראה איש את רעהו חיים בלעו.

2. Mishnah Avot 3:2

Rabbi Hanina, the vice-high priest said: pray for the welfare of the government, for were it not for the fear it inspires, every man would swallow his neighbor alive.

3. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף קיג עמוד א

מתני'. אין פורטין לא מתיבת המוכסין ולא מכיס של גבאין, ואין נוטלין מהם צדקה, אבל נוטל הוא מתוך ביתו או מן השוק.

...ומוכסין. והאמר שמואל: דינא דמלכותא דינא! אמר רב חנינא בר כהנא אמר שמואל: במוכס שאין לו קצבה; דבי ר' ינאי אמרי: במוכס העומד מאליו איכא דמתני לה אהא: לא ילבש אדם כלאים אפי' על גבי עשרה בגדים להבריה בו את המכס, מתני' דלא כר"ע; דתניא: אסור להבריה את המכס, ר"ש אומר משום ר"ע: מותר להבריה את המכס; בשלמא לענין כלאים בהא קמיפלגי, דמר סבר: דבר שאין מתכוין מותר, ומר סבר: דבר שאין מתכוין אסור, אלא להבריה בו את המכס מי שרי? והאמר שמואל: דינא דמלכותא דינא! א"ר חנינא בר כהנא אמר שמואל: במוכס שאין לו קצבה; דבי ר' ינאי אמרי: במוכס העומד מאליו. ואיכא דמתני אהא: נודרין להרגין ולחרמין ולמוכסין - שהיא של תרומה, שהיא של בית מלך, אף על פי שאינה של תרומה, אף על פי שאינה של מלך; ולמוכסין, והאמר שמואל: דינא דמלכותא דינא! א"ר חנינא בר כהנא אמר שמואל: במוכס שאין לו קצבה; דבי ר' ינאי אמרי: במוכס העומד מאליו.

3. Talmud Bava Kamma 113a

MISHNA: One may not exchange larger coins for smaller ones from the trunk of customs collectors nor from the purse of tax collectors, and one may not take charity from them, as they are assumed to have obtained their funds illegally. **But one may take money from the collector's house or from money he has with him in the market** that he did not take from his collection trunk or purse.

GEMARA: But doesn't Shmuel say that the law of the kingdom is the law?

Rabbi Ḥanina bar Kahana said that Shmuel says: The mishna is discussing a **customs collector who does not have a limitation** placed by the governor on the amount he may collect, and he collects as he pleases. Alternatively, the Sages of **the school of Rabbi Yannai said:** The mishna is discussing a **customs collector who stands on his own**, i.e., he was not appointed by the government but, on his own, he forces people to give him money.

There are those who teach the statements of Rabbi Ḥanina bar Kahana and the Sages of the school of Rabbi Yannai **with regard to this** following mishna (*Kilayim* 9:2) and its attendant discussion. The customs collectors would not levy a duty for the garments one was wearing. In light of this, the mishna teaches: **A person may not wear a garment made of diverse kinds**, i.e., a combination of wool and linen, **even if he wears it on top of ten garments**, in order to **avoid paying customs**. It was noted that this **mishna is not in accordance with** the opinion of **Rabbi Akiva, as it is taught in a baraita: It is prohibited to avoid paying customs** by wearing a garment of diverse kinds. **Rabbi Shimon says in the name of Rabbi Akiva: It is permitted to avoid paying customs** in this manner.

The Gemara comments: **Granted, with regard to the prohibition of diverse kinds, they disagree about this:** One Sage, i.e., Rabbi Akiva, **holds that an unintentional act is permitted. And one Sage, i.e., the first tanna in the baraita, holds that an unintentional**

act is prohibited. But is it ever permitted to avoid customs? Doesn't Shmuel say: The law of the kingdom is the law?

In answer to this question, **Rabbi Ḥanina bar Kahana said that Shmuel says:** The dispute in the *baraita* is **with regard to a customs collector who does not have a limitation. the school of Rabbi Yannai said:** The dispute is **with regard to a customs collector who stands on his own**

The Gemara notes: **And there are those who teach** the statements of Rabbi Ḥanina bar Kahana and the Sages of the school of Rabbi Yannai **with regard to this** mishna (*Nedarim* 27b): One **may vow before murderers, plunderers, and customs collectors** in order to reinforce the claim **that** a certain item that is being commandeered **is *teruma***, or that **it belongs to the king's house**, and thereby avoid its seizure, **despite** the fact **that it is not *teruma*** or that **it does not belong to the king's house**. It was asked: Can it be that it is permitted to pronounce such a vow **before customs collectors? But doesn't Shmuel say: The law of the kingdom is the law?**

Rabbi Ḥanina bar Kahana said that Shmuel says: The mishna in *Nedarim* issues its ruling **with regard to a customs collector who does not have a limitation. the school of Rabbi Yannai say:** The mishna issues its ruling **with regard to a customs collector who stands on his own.**

4. תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף נה עמוד א

אמר רבה, הני תלת מילי אישתעי לי עוקבן בר נחמיה ריש גלותא משמיה דשמואל: דינא דמלכותא דינא, ואריסותא דפרסאי עד מ' שנין, והני זהרורי דזבין ארעא לטסקא - זבינהו זביני.

4. Talmud Bava Batra 55a

Rabba said: These three statements were told to me by Ukvan bar Neḥemya the Exilarch in the name of Shmuel: The law of the kingdom is the law; and the term of Persian sharecropping [*arisuta*] is for up to forty years, since according to Persian laws the presumption of ownership is established after forty years of use; **and in the case of these tax officials [*zaharurei*] who sold land in order to pay the land tax, the sale is valid**, as the tax officials were justified in seizing it, and one may purchase the land from them.

5. שמואל א פרק ח

(יא) ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך... (יד) ואת שדותיכם ואת כרמיכם וזיתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו: (טו) וזרעכם וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו: (טז) ואת עבדניכם ואת שפחותיכם ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה למלאכתו: (יז) צאנכם יעשר ואתם תהיו לו לעבדים:

5. Shmuel I 8:11-17

He said, "This will be the practice of the king who will rule over you... He will seize your choice fields, vineyards, and olive groves, and give them to his courtiers. He will take a tenth part of your grain and vintage and give it to his eunuchs and courtiers. He will take your male and female slaves, your choice young men, and your asses, and put them to work for him. He will take a tenth part of your flocks, and you shall become his slaves.

6. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף כ עמוד ב

אמר רב יהודה אמר שמואל: כל האמור בפרשת מלך - מלך מותר בו. רב אמר: לא נאמרה פרשה זו אלא לאיים עליהם, שנאמר שום תשים עליך מלך - שתהא אימתו עליך. כתנאי, רבי יוסי אומר: כל האמור בפרשת מלך - מלך מותר בו, רבי יהודה אומר: לא נאמרה פרשה זו אלא כדי לאיים עליהם, שנאמר שום תשים עליך מלך - שתהא אימתו עליך.

6. Talmud Sanhedrin 22b

Rav Yehuda says that Shmuel says: Concerning **all** the actions **that are stated in the biblical passage about the king**, it is **permitted** for a **king** to perform **them**. **Rav says:** **This biblical passage was stated only** in order to **threaten** the Jewish people, so that they would accept the king's sovereignty with reverence, **as it is stated: "You shall set a king over you,"** meaning, it is necessary **that his fear should be upon you**.

This dispute is **parallel to** a dispute between *tanna'im*, as it is taught in a *baraita*: **Rabbi Yosei says:** Concerning **all** the actions **that are stated in the biblical passage about the king**, it is **permitted** for a **king** to perform **them**. **Rabbi Yehuda says:** **This biblical passage was stated only** in order to **threaten** the Jewish people, **as it is stated: "You shall set a king over you,"** meaning, it is necessary **that his fear should be upon you**.

7. רשב"ם מסכת בבא בתרא דף נד עמוד ב

והאמר שמואל דינא דמלכותא דינא - כל מסים וארנוניות ומנהגות של משפטי מלכים שרגילים להנהיג במלכותם דינא הוא שכל בני המלכות מקבלים עליהם מרצונם חוקי המלך ומשפטיו והלכך דין גמור הוא ואין למחזיק בממון חבירו ע"פ חוק המלך הנהוג בעיר משום גזל.

7. Rashbam (Rabbi Shmuel b. Meir, 12th century France) Bava Batra 54b

All taxes and customs under the statutes of kings that are practiced in their dominion are legally binding, and this is **when all citizens of the kingdom accept upon themselves willingly the king's laws, and therefore they are binding**, so if someone gains possession of another person's money as a result of a king's law, it is not considered theft.

8. חידושי הרשב"א מסכת נדרים דף כח עמוד א

ופירשו בתוס' בשם ה"ר אליעזר דדוקא במלכי אומות העולם אמרו דינא דמלכותא דינא ומשום דמצי אמר להו אם לא תעשו מצותי אגרש אתכם שהארץ שלו היא אבל במלכי ישראל לאו דינא דאינו יכול ליטול מהם משלהם כלום לפי שא"י כל ישראל שותפין בה ואין בה למלך יותר מלאיש אחר.

8. Rashba (R. Shlomo b. Aderet, 13th century Spain) Nedarim 28a

Dina d'malchuta dina only applies with **non-Jewish kings, as they can say "follow my laws or I will deport you," because it's his land**, but Jewish kings in Israel can't take from other Jews because all are partners in the land and the king doesn't deserve more than others.

9. בית הבחירה (מאירי) מסכת בבא קמא דף קיג עמוד ב

כל מה שאמרנו בדין המלכות שהוא אצלנו דין גמור הוא בחקים שחקק הן לתועלתו הן לתועלת נכסיו אפילו חקק שיהא כל אדם נותן לו כך וכך בשנה או כך וכך ממשאו ומתנו או כל שיעשה כך יטול המלך ממנו כך וכך או כל שכיוצא בזה אף על פי שהוא כנגד דינין שלנו דין הוא ואסור לגזלו או לעבור על מה שתקן שכך הוא ראוי לו מצד מלכותו על הדרך האמור במלכי ישראל כל האמור בפרשת מלך מותר בו וזהו שאמר דינא דמלכותא ולא אמר דינא דמלכא כלומר דינים הראויים לו מצד המלכות אבל מה שהוא מחדש מחמת אונס או דינים שהאומות מחזיקות בהם מתורת ספריהם ונימוסי חכמיהם הקדומים כנגד דינין שלנו אינן בכלל זה שאם כן כל דיני ישראל בטלים הם.

9. Beit Ha-Bechira, R. Menachem Ha-Me'iri (13th century Provence) Bava Kamma 113b

All that we've said that the king's law is binding is with laws that he enacted whether for his benefit or the benefit of his property, even with yearly or sales taxes, even though it's against our Torah it's binding and it is forbidden to steal from him or transgress his enactment, since he as king has the prerogative... but it's the law of the *kingdom* not the law of the *king*, meaning that which benefits his kingdom, so anything he makes up or laws that reflect their customs and practices that go against our laws are not included because then all Jewish law would be void.

10. חידושי הרמב"ן מסכת בבא בתרא דף נה עמוד א

אלא שנראין הדברים דכי אמרינן דינא דמלכותא דינא כגון הדינין הידועין למלך בכל מלכותו שהוא וכל המלכים אשר היו לפניו הנהיגו הדברים והם כתובים בדברי הימים ובחוקי המלכים, אבל מה שהמלך עושה לפי שעה או חוק חדש שהוא עושה לקנוס העם במה שלא נהגו בימי האבות, חסנותא דמלכא הוא ואין אנו דנין באותו הדין... ודייקנא לה מדאמרינן דינא דמלכותא דינא ולא אמרינן דינא דמלכא דינא, אלמא דינא דידיע לכולהו מלכי קאמרינן ולא מה שהמלכים עושים מעצמם באונס...

10. Ramban Bava Batra 55a

When we say Dina d'Malchuta Dina is when the laws are well known throughout the whole kingdom, and they were in practice with prior kings, and they are written in lawbooks, but what a king decides on a whim or a new law to fine people, that is robbery of the kingdom... and we say that the law of the *kingdom* is the law, but not that the law of the *king* is the law, therefore it has to be a well known law and not what kings force upon others.

11. רמב"ם הלכות גזלה ואבדה פרק ה

הלכה יז

מלך שכרת אילנות של בעלי בתים ועשה מהן גשר מותר לעבור עליו וכן אם הרס בתים ועשה אותן דרך או חומה מותר ליהנות בה וכן כל כיוצא בזה שדין המלך דין.

הלכה יח

במה דברים אמורים במלך שמתבעו יוצא באותן הארצות שהרי הסכימו עליו בני אותה הארץ וסמכה דעתן שהוא אדונייהם והם לו עבדים אבל אם אין מטבעו יוצא הרי הוא כגזולן בעל זרוע וכמו חבורת ליסטים המזויינין שאין דיניהן דין וכן מלך זה וכל עבדיו כגזולן לכל דבר.

11. Rambam (Maimonides, 12th century Spain/Egypt) Laws of Robbery & Lost Property, 5:17-18

[In the case of] a king who cut down trees belonging to individual property owners and made a bridge out of them, it is permissible to cross the bridge. So too if he destroyed homes to make a path or a wall, one is allowed to benefit from it. And so it is for all similar circumstances, for the king's law is the law.

In what instances does this principle [the king's law is the law] apply? When the king's coins are accepted throughout those lands [under his control], for the residents of that country have agreed to him and have accepted that he is their master and they are to him as slaves. But if his coins do not circulate, he is like a robber by force and like a band of armed thieves whose laws are not enforced, and such a king and all his servants are considered thieves in all matters.

12. שולחן ערוך חושן משפט הלכות גזילה סימן שסט סעיף ח

וכן מלך שכעס על אחד מעבדיו ושמשיו מבני המדינה ולקח שדהו או חצירו, אינו גזל, ומותר ליהנות בה; והלוקחה מהמלך הרי היא שלו, ואין הבעלים מוציאין אותה מידו. אבל מלך שלקח שדה או חצר של אחד מבני המדינה שלא בדינים שחקק, הרי זה גזול, והלוקח ממנו מוציאין הבעלים מידו. כללו של דבר, כל דין שיחקוק אותו המלך לכל ולא יהיה לאדם אחד בפני עצמו, אינו גזל; וכל שיקח מאיש זה בלבד, שלא כדת הידוע לכל, אלא חמס את זה, הרי זה גזל.

הגה: ואם המלך חקק לבעל אומנות אחד, כגון שחקק למלוה בריבית איזה דבר, י"א דלא אמרינן ביה דינא דמלכותא דינא, הואיל ואינו חקוק לכל (מהרי"ק שורש ס"ו). י"א דלא אמרינן דינא דמלכותא דינא אלא במסים ומכסים התלויים בקרקע, כי המלך גוזר שלא ידורו בארצו כי אם בדרך זה, אבל בשאר דברים, לא (הרא"ש פ' ד' נדרים בשם הר"מ ומרדכי פרק הגוזל בתרא). ויש חולקין וסבירא להו דאמרינן בכל דבר דינא דמלכותא דינא (מרדכי שם בשם התוס' ות"ה ס' ש"ט), ולכן המלוה על המשכון יכול למכרו אחר שנה, הואיל וכן דינא דמלכותא (שם בשם ר"י בר פרוץ); וכן הוא עיקר, וכמו שנתבאר לעיל סימן שנ"ו סעיף ז'.

12. Shulchan Arukh Hilkhoh Gezeilah 369:8

A king who got angry with one of his servants and seized his field or yard, this is not robbery, and one may benefit from it. If one acquires it from the king, it is his, and the original owners can't take it back from him. But a king who took a field or a yard from a citizen extra-legally, he is a robber, and if one acquires it from him, the original owners may take it from him. **The general rule is, any law that the king enacts for everyone and does not single out one person, there is no robbery involved. But if he takes from this person alone, not according to the known rules, rather he seized it, this is robbery.**

Rama: And if the king enacts it for one particular profession, such as a law enacted specifically for moneylenders (who lend with interest), some say that *dina d'malkhuta dina* doesn't apply to it. **And some say that *dina d'malkhuta dina* applies only to taxes and customs that depend on land because the king decrees that one may only live in his land if they follow his rules, but other areas do not apply. And some disagree and say that it applies to everything.**

13. שולחן ערוך חושן משפט הלכות גזילה סימן שסט סעיף יא

דלא אמרינן דינא דמלכותא אלא בדבר שיש בו הנאה למלך או שהוא לתקנת בני המדינה, אבל לא שידונו בדיני עובדי כוכבים, דאם כן בטלו כל דיני ישראל.

13. Rama 369:11

We only say *dina d'malkhuta dina* when there is benefit to the king or for the citizens, but not that Jews should be judged according to gentile laws, because then Jewish law would be void.

II. Monetary Issues – Taxes, Property

14. שולחן ערוך חושן משפט הלכות שותפים בקרקע סימן קסג

כופין בני העיר זה את זה, (אפילו מעוט כופין את המרובים) (רבינו ירוחם נל"א ח"ו), לעשות חומה, דלתים ובריח לעיר; ולבנות להם בית הכנסת; ולקנות ספר תורה נביאים וכתובים, כדי שיקרא בהם כל מי שירצה, מן הצבור. הגה: וה"ה לכל צרכי העיר (עיין בא"ח סי' נ"ה דין שכירות חזן לבני העיר גם סי' נ"ג שם). וכופין בני העיר זה את זה להכניס אורחים ולחלק להם צדקה וליתן בתוך כיס של צדקה (מרדכי פ"ק דב"ב ותשובת מיימוני ספר קנין סימן נ"ט).

14. Shulchan Arukh Choshen Mishpat 163:1

Citizens – whether the minority or majority – can force each other to build a wall, doors, or a bar for the city; or to build a synagogue; or to purchase sifrei Torah/Tanakh, so that anyone can read from them. Rama: and this applies to all needs of the city; and they can force each other to host guests and to give out tzedakah.

15. R. Hershel Schachter, RJJ Journal of Halacha and Contemporary Society, Volume 1, p. 115

If we accept the latter argument prohibiting maintaining a business without paying sales tax for the merchandise sold, what is the status of a prospective customer? May he buy in such an establishment? Rabbi J.B. Soloveitchik has said that it is forbidden to buy there, because of the Biblical prohibition "lifnei ivair" (one may not tempt or make it attractive for someone else to commit a transgression). However, as far as

16. שו"ת אגרות משה יורה דעה חלק א סימן קמג

ובדבר מה שנמצא שמרויח ע"י הצדקה שנתן שאחרי נכוי הצדקה מהרויח שלו כפי דינא דמלכותא במס האינקאם טעקס הוי המס יותר נמוך אם סך זה שפוחתים מהמס הוא של צדקה או של עצמו, פשוט שהוא שלו ואין שייך כלל לצדקה דהא של עצמו נשאר בידו, וגם מעולם לא היה דין מהמלכות שיקחו שנימא שנפטר בהצדקה. ועוד דאפילו הנאה ורויח ממש הבאה לאדם ע"י גרם הצדקה שנתן שייך לו ולא לצדקה.

16. R. Moshe Feinstein (20th century America), Igros Moshe Yoreh Deah 1:143

And regarding one who profits from tzedakah that he gave after he deducted charity from his profits, as the law of the land permits with income taxes he then pays a lower tax, does this amount belong to him or to the charity? Obviously it is his and does not belong to the charity at all because it is his money that remains with him. And also any benefit and profit from giving tzedakah should belong to him, not to someone else.

17. שו"ת אגרות משה חושן משפט חלק א סימן עב

הנה מה שהאריך כתר"ה בענין דינא דמלכותא קשה לכתוב בענינים אלו משני טעמים חדא מטעם שכתב בשו"ת השיב משה שהביא כתר"ה שיש מבוכה רבה בין הפוסקים וסתירות רבות וצריך לזה עיון וזמן רב אולי יעזור ה' להביא לאסוקי להלכה וכ"ש לקטני ערך כמוני. ועוד מטעם שבל יתראה ח"ו שאנו מקטינים כבוד המלוכה דמדינתנו בפה אשר אנחנו מחוייבים להכיר להם טובה על החסד שעושים עמנו ועם כל אחבנ"י שבמדינה הזאת ואנחנו מברכים אותם ומתפללים להשי"ת בכל עת ושעה לשלום המדינה ונשיאיה ושריה כאשר נצטוינו. ולכן אין רצוני לכתוב ולדון בזה. וגם אין להוסיף על דברי כתר"ה כי שפיר כתב בעצם הענין.

אבל לע"ד בעובדא זו דעשו מדינא דמלכותא שהמשכיר אינו יכול להוציא את השוכר אף אחר שכלתה זמנו כל זמן שרוצה לדור שם. אין הנידון כאן מצד דינא דמלכותא אלא לאלו ששכרו קודם שנעשה הדין שאז היתה השכירות בסתם רק להזמן שהתנו והיה ראשי המשכיר להוציאו והיינו צריכין לדון אם יש בזה דין דינא דמלכותא דינא. אבל לאלו ששכרו אחר שכבר נעשה הדין מהמלכות ולא התנו בפירוש שכשיבא הזמן יהיה מחוייב לצאת אלא סתם הוי כהתנו שאדעתא דדין המלכות השכיר לו והשטר שעשו על שתי שנים הוא רק שלא יוכל השוכר לצאת קודם השתי שנים משום שעל השוכר לא עשו המלכות שום דין והוצרך המשכיר לעשות שטר שלא יוכל לצאת, וכן הוא שלא יוכל המשכיר לרבות בדמיה אף כשיתנו המלכות רשות להוסיף, וכן שלא יוכל המשכיר להוציאו קודם שתי שנים אף אם המלכות תבטל את דינה. אבל באם יהיה עוד קיים דין המלכות הוי השכירות כהתנו שיהיה הזמן כפי דין המלכות שכל זמן שירצה השוכר לדור שם ידור. וא"כ הוא גם מדין התורה ממילא כבתוך הזמן... אבל במקום שיש מנהג הולכין אחר המנהג והטעם שבסתמא הוא כהתנו שהוא כהמנהג ולכן אין חלוק מי הם שהנהיגו דאף אם הנכרים שהם רוב תושבי העיר הנהיגו, נידון בדין התורה בסתמא כהמנהג.

17. Igros Moshe Choshen Mishpat 1:72

Regarding *dina d'malkhuta dina*, it is hard to write about these things because there is a lot of confusion among the *poskim* and many contradictions, and this requires much study. And also because we do not want to appear as God forbid belittling the honor of this country to which we are indebted to recognize the good and kindness that it does for us and all Jews, and we bless them and pray to God every moment for peace and for the leaders.

But in my opinion, regarding this matter, that the law is that an owner cannot evict a tenant even after his lease is up as long as he wants to live there. This is only a question of *dina d'malkhuta dina* for those who leased before rent control was instituted because then leases were only valid for a particular time that they stipulated, and the owner could evict the tenant after that time, so then we could discuss *dina d'malkhuta dina*. But once rent control was instituted, and they didn't stipulate that the tenant would have to leave after two years, it is as if they stipulated according to the law and the lease is only meant to ensure that the tenant won't leave before the lease expires, and it forbids the owner to increase rent exponentially and from evicting the tenant before two years, even if the law changes. But if the law remains, the lease

remains like the law at the time it went into effect, that as long as the tenant wants to live there he may. And if this is so, it is from the Torah perspective like within the time of the lease. In a place where there is local custom, we go according to the custom and the reason is that we assume that they agreed according to local custom, and therefore it doesn't matter if it was originally a non-Jewish law, Torah law will consider the local custom.

18. Adverse possession is a legal doctrine that allows a person to claim a property right in land owned by another. Common examples of adverse possession include continuous use of a private road or driveway, or agricultural development of an unused parcel of land. By favoring the adverse possessor over the true landowner, the doctrine of adverse possession rewards the productive use of land and punishes landowners who "sleep on their rights."
(<https://www.justia.com/real-estate/docs/adverse-possession/>)

19. הרב יונה ריס, כפני יונה, סימן ד (עמ' עב, עו)

שונה החוק בדרך כלל בשתי נקודות חשובות: (א) לפי החוק אין צורך לחזקה שיש עמה טענה, ולפי דיני התורה כל חזקה שאין עמה טענה אינה חזקה. (ב) בדרך כלל החוק קובע כמו אריסא דפרסאי שיש חזקה רק לאחר הרבה שנים כגון מ' שנה אבל חזקה ג' שנים אינה מספיקה. ע"פ דינא דמלכותא שיש חזקה לאחר מ' שנה שלאחר זמן רב כזה שוב אין אנשים יראים למחות, ובפרט מפני שיודעים שע"פ דינא דמלכותא יפסידו את כח טענתם. וע"כ אם לא מחה המערער עד לאחר מ' שנה יש רגלים לדבר שהקרקע של המחזיק... אין ראייה מסוגייתנו ואין ראייה אפילו מהרשב"ם שיש ענין של דינא דמלכותא דינא להחזיק קרקע ביד המחזיק כשאיין לו טענה בכלל.

19. Rabbi Yonah Reiss, *Kanfei Yonah*, Siman 4

American law differs from halacha regarding two points: 1) according to the law, there's no need for possession that includes a particular claim, but according to Torah law a proper claim is needed. 2) American law is like Persian sharecroppers in that a *chazaka* requires many years, such as 40 years of possession but three years does not suffice.

III. Education

20. שו"ת אגרות משה חושן משפט חלק ב סימן כט

הנה בדבר עניני חסד אשר הממשלה שלנו ארצות הברית שבאמריקה / שבאמריקה / שהשם יתברך ברחמיו המרובים על שארית הפליטה מיהודי כל מדינות יוראפ / אירופה / ושארית גדולי התורה ותלמידיהם הביאנו לכאן ונוסדו מקומות התורה ישנים שמיוראפ וגם חדשים, וע"י שמלכות של חסד זו שכל מטרתה הוא להטיב לכל תושבי המדינה המציאה כמה ענינים של פראגראמען לעזור לתלמידים שבכל בתי הספר שבמדינה שיוכלו ללמוד ולהתגדל בלמודם, שגם מוסדות התורה יש להם עזרה גדולה לתלמידיהם, ודאי כל ראשי הישיבות והמנהלים והתלמידים מכירים בכל טובות המדינה ומברכים לשלום המדינה ולכל העומדים בראשה בכל הברכות. אבל ודאי אנחנו מוזהרים מהשם יתברך שצונו בתורתו הקדושה להזהר מליקח יותר מכפי שתנאי הממשלה קבעו ליתן אף שיכולים להשיג יותר מאיזה פקידים שירצו להטיב להם שלא כהתנאים הקבועים וכ"ש שאסור לשקר במספר התלמידים וכדומה, שלבד שהוא איסור גזל הרי איכא בזה גם איסורים הגדולים של אמירת שקרים וכזבים וגניבת דעת, וגם חלול השם ובזיון התורה ולומדיה ואין בזה שום הוראת היתר בעולם וכמו שהקב"ה שונא גזל בעולה כן הקדוש ברוך הוא שונא בתמיכת התורה ולומדיה ע"י גזל, ואיכא בזה גם משום רודף את גדולי התורה ותלמידיהם הנזהרים ביותר משמץ גזל וכדומה. ואף שח"ו לא נחשדו ראשי הישיבות והמנהלים שהם יראי שמים לעבור על איסורי גזל ואמרי שקר וכזב וגניבת דעת ולא על דינא דמלכותא בשום הוראת היתר בעולם, כי יודעים מחומר האיסורים ומעונשי שמים הגדולים בזה ובבא, והוא כנגד כל תכלית יסוד הישיבות והלמוד שם להתלמידים להיות יראי ה' באמת ולהזהר באיסורי ממון ביותר, מ"מ מצאנו לנכון לעורר בזה כדי להשגיח ביותר גם על המתנדבים שמביאין נדבותיהם להחזקת התורה שלא יגרמו גזל והפסד ממון להמדינה שלא כדיני התורה ודיני הממשלה שלא יכשלו אף שלא מדעת בחטאים הגדולים האלו, ולכל הנזהרים ביותר תבא עליהם ברכת טוב ויצליחו במוסדות התורה להרבות תלמידים יראי שמים אשר הוא ברכה גדולה גם להמדינה, כאשר ידוע ומפורסם לכל אשר תלמידי הישיבות הם המובהרים ברוך השם מהאזרחים במדותיהם ובמעשיהם הטובים.

20. Igros Moshe Choshen Mishpat 2:29

Regarding the acts of kindness that our government, the United States of America, that God blessed be He, in his great mercy on the remnant of Jews from European countries and the remnant of Torah scholars and their students, brought us here and Torah institutions were established, both European in origin and new ones, and through **this State full of kindness whose goal is to do good for its citizens it established programs to help students in all schools to learn and succeed in their studies**, and they help Torah institutions as well, so all roshei yeshiva and administrators and students certainly recognize all the good of the country and pray for the welfare of the government and all of its leaders.

But certainly we are admonished by God who commanded us in his Torah to refrain from taking more than the government stipulates to give, even if certain bureaucrats may be inclined to give us more, and certainly it is forbidden to lie regarding the number of students, not only because it is thievery, but also because of prohibitions of lying and deceiving and misleading, and it is also a desecration of God's name and there is no permission in the world to do this...

And even though God forbid the roshei yeshiva and administrators who are God fearing would not transgress the prohibitions of stealing, lying, deceiving, and misleading and not *dina d'malkhuta dina*... and it goes against the entire purpose of yeshiva education to teach students to fear God and to be cautious regarding monetary laws, regardless we wish to remind donors to not cause any thievery or loss of money to the State, and all who are cautious will receive blessing and Torah institutions will succeed to produce students who are God fearing, and this is a big blessing for the state too when it is known that the yeshiva students are upstanding in their character traits and good actions.

21. שו"ת אגרות משה חושן משפט חלק ב סימן ל

הנה בדבר שאלתו על מה ששמע שבישיבות מתירין להתלמידים לגנוב את התשובות להשאלות במבחני הסיום שעושה המדינה (רידזענס) כדי להונות ולקבל את התעודות שגמרו בטוב, הנה דבר זה אסור **לא רק מדינא דמלכותא** אלא מדין התורה, ואין זה רק גניבת דעת שג"כ אסור כדאמר שמואל בחולין דף צ"ד ע"א שאסור לגנוב דעת הבריות ואפילו דעתו של עכו"ם וכ"ש הכא שהוא גניבת דעת לכולי עלמא אף לישראל, אלא שהוא גם גניבת דבר ממש דהא כשירצה לפרנסתו במשך הזמן להשכיר עצמו אצל אחד לעבוד בעסקיו ורוצים ברוב הפעמים במי שגמר היטב למודיו דחול והוא יראה לו התעודה איך שגמר בטוב ועל סמך זה קבלוהו שזהו גניבת ממון ממש...

21. Igros Moshe Choshen Mishpat 2:30

Regarding the question of one who heard that yeshivos allow students to steal the answers to questions of the Regents, this is forbidden, **not just because of *dina d'malkhuta dina*** but also from Torah law, and it's not just *g'nevat da'at* which is also forbidden, but also it is literally stealing because when he searches for a job and they want someone who earned high marks on his secular studies, and he will show a certificate that he was a strong student and they will hire him based on this, this is literally stealing money.

IV. Traffic Laws

22. Rabbi Ari Wasserman, Workplacehalacha.com

The question was presented to Rav Chaim Pinchas Scheinberg, zt"l. Rav Scheinberg responded, "Speeding is prohibited because of the concept *dina d'malchusa dina* – civil law is halachah." He pointed out that it might even be considered a Torah-ordained prohibition. However, Rav Scheinberg said, the definition of "speeding" depends not on what is written in the traffic code, but on how the law is enforced. If the authorities are not so strict – for example, they do not issue tickets for doing 65 mph in a 55 mph zone – it would be halachically permitted to do 65. It should be noted, though, that Rav Scheinberg did not advocate exceeding the posted limit. If, on the other hand, the authorities do enforce the 55 mph limit strictly, it would be forbidden to do more than 55.

23. Rabbi Yehuda Shuprin, Chabad.org

"Question:

I admit, not only do I sometimes drive slightly over the speed limit, I also jaywalk in the streets of my quiet neighborhood. Recently a friend told me that while the police don't generally give tickets for either of these things, they are technically illegal and therefore forbidden for Jews under the halachic obligation to follow the law of the land (*dina demalchuta dina*). Is my friend correct? If yes, how far does this rule extend?

Reply

Both laws you mentioned were put in place to keep people safe, so it goes without saying that driving at a reckless speed or crossing in a place where an accident can be caused is forbidden under the Torah obligation to safeguard your life and the lives of those around you.

Now, how about jaywalking where there is nary a moving car in sight, or going just a bit above the speed limit?

The Law of the Land

Your friend is correct in that there is indeed a dictum in Jewish law that *dina demalchuta dina*, which translates as "the law of the land is the law."¹ Thus, one is generally obligated to adhere to any just civil laws of the land, provided that they don't contradict ...²

But what if the government doesn't even enforce its own jaywalking law? Does the Torah expect us to comply nevertheless?

Laws That Are Not Enforced

There is much discussion about the parameters of the rule *dina demalchuta dina*, and most (albeit not all) are of the opinion that it does not apply to laws that the government itself is not particular about and does not enforce.³ So when it comes to the question of jaywalking or going just a bit over the speed limit, it would really depend on each particular locale.

Interestingly, just a few weeks ago, while hearing oral arguments before the Supreme Court of the United States, Chief Justice John Roberts admitted to driving 60 miles an hour in a 55-mile-an-hour zone.⁴ The point that he was trying to make was that, in his opinion, if there is a government form asking you to list any illegal activities you may have done, it would obviously not include such activities, even though they are technically "illegal." Thus, even the courts recognize that not all illegal activity is included in the term "illegal activity."

24. Preamble to the Constitution of the United States

We the People of the United States, in Order to form a more perfect Union, establish Justice, insure domestic Tranquility, provide for the common defence, promote the general Welfare, and secure the Blessings of Liberty to ourselves and our Posterity, do ordain and establish this Constitution for the United States of America.

(Translations of Tanakh, Gemara, and Rambam from Sefaria.org)